

כל שעה פרק שני פסחים

חמץ ישנו צבל וסוּתרו. לא יראה ולא ימלא: **אשם סלוי.** צל על ספק כרת כגון חלב וסוּתרו לפניו ושגג צלחט מוּסן ואינו יודע איזה מהן אכל ואם שחטו ואירע צו פסול או נותר פליגי ר' יהודה ורצנן צשיליה פרק צמרא דתמורה^א לר' יהודה צקצורה לרצנן צשריפה: **הטאט העוף הצא על**

הספק. כגון הפילה ספק ול ספק אינו ול אינה חוכלת צקדשים שמה ולד הוא עד שצביא כפרתה. העולה צאה על תנאי אס ילדמי הרי היא לצוצתי ואס ללו הרי היא נדבה. וחסוטת העוף מצביאמו על הספק ואין כאן משוט חולין צעורה דמקראי נפיץ צמסכת מויר צפרק מי סלמיר (דף טז.) ואסורה צלכילה שמה חולין היא ומליקתה שויה נצילה ופליגי צה רצי יהודה ורצנן צפרק צמרא דתמורה^ב טטוטת העוף הצא על הספק משרף רצי יהודה אומר יטילנה לצמה: **ואסא אומר צקצורה.** אלסס תלוי קאי דקאמר ר' יהודה יקצר ולע"ג סהסור ממנו אסור צלכילה וצנהנה ועגוש כרת והוא צב צז חסוקי האומן מצוכו ישרוף אה לשונו ואת חכו צחדרל לישנא אחרניא ישרוף הומויר צלע"ז כמו שורפה חיה צע"ז (דף טז.): **סדנא.** נגר עושה סד לשוט צו רגלי אסירים כמו ותסס צכס רגלי (לוצו י): **מדויל יויה משפלוס.** מהרמת יד ומללכמו משתלס שכרו כשנמלא נצנ: **גיראש.** עושה חיים: או **דילמא.** לרות הוא דבעי פירור שמה יורקנו שלס וימלאנו אחר ויאללנו אלל לים מטיל צענייה דממיסס וימוק מאליו. לשון שחיקה שייך צמתכת ולשון פירור שייך צפת: **יס המלה.**^א והנקל מ"יר צטיא"ה אין ספינה עוצרת צו: **צעי פירור.** שמה צפגע צו ספינה ותללנו ולאו **צדעתיסו:** לא ממסה. אי הים מנסות אומו: **סניא כווסיה דרבה.** דחמץ צעי פירור: **סניא כווסיה דרצ יוסף.** דע"ז צעי שחיקה: **צחיסי.** שחסינו צעי פירור כלומר פירור שלל ימנס צשק וירקס אלל יפורס על פני המיס שלל יוכל ארס ללקטן מעל פני המיס: **צמרג"ה משוט שנאמר לא יראה נך.** צגמרא^א מפרס לה משוט קנסא דעצר עליה משוט צל יראה: **גב' צין לפני זמנו.** משש עשות עד שחשך: ^א (לאחר זמנו. משעצר הפסח עובר עליו צללו ואס אכלו אינו עגוש כרת ולקמן ע"צ) מפרס לללו: **סוך זמנו.** ממועד ומעשה

חזר ר' יהודה ודנו דין אחר. הא דקרי ליה השמא דין אחר טפי מהני דלעיל אומר רצנ"א משוט דהשמא אין לרין לציסור אכילה והנאה ועגוש כרת אלל צלד צבל חסורו לחודיה מלינו מליץ לתימה צכלוה: **וחמץ הרי הוא בב"צ תותרו.** תימה לר"י היכי עציז לעיל קל וחומר מנותר שאינו צבל יראה ובל ימלא והא חציז הכא צל חסורו כמו צל יראה ולומר ר"י דמכל מקום נראה דעציז צל קל וחומר דנותר עובר וצבו אינו עובר אלל חמץ אפי' לאחר שהוטר עובר צכל שעה צבל יראה:

חזר רבי יהודה ודנו דין אחר נותר ישנו בכל תותירו וחמץ בכל תותירו מה נותר בשריפה אף חמץ בשריפה אמרו לו אשם תלוי וחטאת העוף הבא על הספק לדברך יוכיחו שהן בכל תותירו שאנו אומרים בשריפה ואתה אומר בקבורה שתק ר' יהודה אומר רב יוסף היינו דאמרי אינשי כפא דחטא נגרא בגווה נשרוף חרדלא^א (אמר אביי) סדנא בסדני יתיב מדויל ידיה משתלים רבא אומר גירא בגירי מקטיל מדויל ידיה משתלים: וחכ"א מפרר וזורה וב': איבעיא להו היכי קאמר מפרר וזורה לרוח ומפרר ומטיל לים או דילמא מפרר וזורה לרוח אבל מטיל לים בעיניה^א ותנן נמי גבי ע"ז כי האי גוונא ר' יוסי אומר בשוחק וזורה לרוח או מטיל לים ואיבעיא להו היכי קאמר שוחק וזורה לרוח ושוחק ומטיל לים או דילמא שוחק וזורה לרוח אבל מטיל לים בעיניה אומר רבה מסתברא ע"ז דלים המלח קא אזלא לא בעי שחיקה חמץ דלשאר נהרות קאזיל בעי פירור א"ל רב יוסף יאררבה איפכא מסתברא ע"ז דלא ממיסה בעי שחיקה חמץ דממים לא בעי פירור תניא כוותיה דרבה תניא כוותיה דרב יוסף תניא כוותיה דרבה היה מהלך במדבר מפרר וזורה לרוח היה מהלך בספינה מפרר ומטיל לים תניא כוותיה דרב יוסף היה מהלך במדבר שוחק וזורה לרוח היה מהלך בספינה שוחק ומטיל לים שחיקה קשיא לרבה פירור קשיא לרב הא לשאר נהרות פירור לרב יוסף לא קשיא הא בחיסי הא בנהמא: **צמרג"ה חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה ושל ישראל האסור בהנאה שנאמר ילא יראה לך שאור: גב' מני מתניתין לא רבי יהודה ולא רבי שמעון ולא רבי יוסי הגלילי מאי היא דתניא חמץ ובין לפני זמנו בין לאחר זמנו עובר עליו בלאו תוך זמנו עובר עליו בלאו וברת דברי רבי יהודה רבי**

אמרו ו' אשם תלוי ויכחה. תימה לרש"א לדברייה דרצנן דאמרו שהס צשריפה אמאי לא לפינן חמץ מנותר שהא צשריפה ואומר ר"י דמשמע להו^א הנותר צשריפה ולא כל איסורין צשנורה צשריפה ואפי' חמץ: **ואתה אומר בקבורה.** טעמא דר' יהודה דריש צתי"כ מני קדש הוא הוא צשריפה ולא חטאת עוף ואשם תלוי צשריפה:

וחמץ נמי גבי ע"ז. אומר ר"י דרצנן דמתניתין היינו רבי יוסי דפרק כל הללמים (ע"ז מג.): אי נמי מתני' דהכא א"ש כרצנן דהמס דאמרו לו אף היא נעשה צבל ומגדל צמחים ורשמנא אמר לא ידבק צידק וגו' והא דשרו הכל היינו משוט צצמחן כתיב לא יכיל ואינו אסור אלל כדכך הנאה וכי האי גוונא לאו דכך הנאה היא אלל צע"ז לא כתיב אכילה^א ואסור אפי' שלל כדכך הנאה: **חמץ דלשאר נהרות.** דלל מלניו שהיה שונה צשום מקוס גצי חמץ יס המלח אלל גצי ע"ז אשכחן צכמה דוכמין כי האי דלעיל וילין הנאה לים המלח הלכך סמס יס דמני גצי ע"ז הו יס המלח מיהו לרבה מעולת שחיקה צשאר נהרות כדקאמר צסמון אף צים המלח כאן צשאר נהרות: **איפכא מסתברא.** לשון איפכא אינו מיוסצ דמה שייך איפכא כיון סרצה משוה אומס: **ע"ז דלא ממיסה בעי שחיקה.** לכאורה משמע דלרצ יוסף צעי שחיקה אפילו צים המלח דמסממא אמאי דקאמר רבה אין לרין שחיקה דהיינו צים המלח קאמר רצ יוסף דבעי שחיקה ועוד אי צשאר נהרות דוקא קאמר רצ יוסף דבעי שחיקה ולא צים המלח ולא פליג ארצה צע"ז אלל צמחן א"כ מאי קאמר תילא כותיה דרצ יוסף ומאי קאמר נמי שחיקה קשיא לרבה ולפי זה לרצ יוסף צשאר נהרות לא מהני שחיקה מדקמלרין להולין המלח

נח א מיי פ"ג מהלכות חמץ הלכה יא סג עין לט טושי"ע א"ח סמון ממה סקיף א: **ג** ב מיי פ"ח מהלכות ע"ז הלכה ו טושי"ע י"ד ס' קמו סקיף ד: **ג** ב מיי ט' ה' ו פ"ג מהל' חמץ הלכה יא סג עין לט טושי"ע א"ח ס' ממה סקיף א: **ד** מיי פ"ד מהלכות חמץ הלכה א טושי"ע א"ח ס' ממה סקיף א: **ה** ב מיי פ"א מהל' חמץ הל' ד סג עין טושי"ע ט' סקיף ג: **ה** ב מיי ט' הלכה ח:

לעוי רש"י

הומוירי. לגמול על ידי שאיפה. מויר בטיאיה. י. המלה.

רבינו חננאל

משל אומרין בני אדם, הכף שחטטו בני אדם וחקקי, כגון חטט וחקק אחד הוא, כגון החוטט בבדיש לעשות לו טובה בחבתי, שורפין החרדל שלו, כלומר שאלו לא מצאו הכף שחקקו לא היו שורפין החרדל שלו, וכן היה ר' יהודה אומר אילו לא הישביחהו מדבריו לא היו משתקין אותו, וכן סדנא, כמו היה יושב בספינה, או באסרא. והם ככלים שנותנין ברגלי הכלואים בבית הכלא. גיראה. האומן העושה החצוים והכפיים אומרים מפרר וזורה לרוח או מטיל לים, ותנן נמי גבי ע"ז כי האי גוונא, ר' יוסי אומר שוחק וזורה לרוח ומטיל לים, ואיבעי להו מפרן ומטיל לים, שוחק ומטיל לים, או כששמטיל לים לא בעי אפירה ולא שחיקה, ופשיט רבה כי חמץ האדיל אפילו בשאר נהרות לעולם צריך פירור, אבל ע"ז דלים המלח הוא דאדיל לא בעי פירור, ואקשינן עלה, והתניא היה מהלך במדבר שוחק וזורה לרוח, ומשני הא דתניא שוחק בשאר נהרות, כי קאמינא אנא דע"ז לא צריכה שחיקה, משמליכה לים הגדול, רב יוסף אמר חמץ כמשמליכין אותו לים לא בעי פירור, אבל ע"ז לעולם בעי שחיקה, ואקשינן עלה והתניא היה מהלך במדבר מפרר וזורה לרוח בספינה מפרר ומטיל לים, ומשמני הוא דתניא מפרר בחיטים, כי קאמינא דלא בעי פירור בהמא והלכתא רבה דאמר חמץ בעי פירור.

למי עד שאתה לוקח ממני במנה קח במאתים שמה אצטרך ואקח ממך אחר הפסח. מני מתני' לא ר' יהודה ולא ר' שמעון ולא גמירי שמו

למי עד שאתה לוקח ממני במנה קח במאתים שמה אצטרך ואקח ממך אחר הפסח. מני מתני' לא ר' יהודה ולא ר' שמעון ולא גמירי שמו